

[Ib Thyregod.]

kan få oplysninger om disse spørgsmål, derunder også om, hvilket kommissorium det pågældende udvalg har fået for sit arbejde vedrørende overformynderiet og disse spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen nævnte også i februar måned, at det ville være rimeligt, om de lokale pengeinstitutter fik adgang til at administrere disse båndlagte midler. Det vil jeg gerne tilslutte mig.

I arvelovsforslaget findes nogle bestemmelser om adgang til at ændre testamenter. På dette område har vi jo hidtil haft en vis mulighed efter grundlovens § 25, en mulighed, der nu foreslås lovhjemlet. Det er vigtigt, at man her ikke går for vidt over for arvelader, men på den anden side er det klart, at der kan forekomme tilfælde, hvor det vil være ganske meningsløst, hvis man ikke havde mulighed for at foretage en passende ændring af de formål, som testamenter har; jeg tænker her bl. a. på de legater, som i sin tid blev oprettet med formuer, som dengang havde en vis størrelse, men som nu i kraft af pengeudviklingen har en så ringe størrelse, at de ydelser, der gives, er meget små. Det vil være naturligt, at man forsøger på at sammenlægge disse legater f. eks. for studerende, således at man finder frem til rimelige fordelingsregler.

Det ærede medlem fru Edel Saunte var også inde på spørgsmålet om arvefonden. Jeg vil ikke her tage standpunkt hertil, men jeg synes også, vi skal diskutere dette. Det er naturligvis rigtigt, som det ærede medlem nævnte, at det er ikke store midler, som kan tænkes at tilfalde et sådant arvefond, men man kunne jo tænke sig, at testator, som det også siges i betænkningen, gerne ville yde bidrag til et sådant arvefond, og man kunne så igennem et sådant arvefond yde bidrag til prisværdige formål set i forhold til børnene. Men det spørgsmål kan vi diskutere nærmere i udvalget.

Skiftelovsforslaget, som også er til behandling i dag, indeholder en række ændringer, som i vidt omfang er en konsekvens af de regler, der er foreslået i arvelovsforslaget, og indeholder også en styrkelse af ægtefællens stilling.

Jeg skal ikke her gå i detaljer med problemerne, men blot nævne, at jeg i og for sig mener, det vil være rigtigt at forhøje det

beløb på 6 000 kr., som tidligere har været omtalt vedrørende ægtefællens udtagelsesret, noget, f. eks. til 10 000 kr. Et beløb på 6 000 kr. er beskedent, og man har da også fra kommissionens side været inde på tallet 10 000. Jeg tror, det vil være rimeligt at forhøje det nævnte beløb.

Erna Sørensen: Jeg er enig med den højtærede minister i, at det er klogt, at vi har fået dette arvelovsforslag fremsat i så god tid, at det kan komme ud til drøftelse i offentligheden. Mange har jo et forbavsende ukendskab netop til arvereglerne.

Som det fremgår af den af den nedsatte kommission i 1941 afgivne betænkning, er der ingen tvivl om, at man her i Danmark er talsmand for, at der skal være en arvelov, visse arveregler, sådan som vort samfund er bygget op. Motiveringen, som findes i 1941-betænkningen på side 28, lyder således:

„Når ejendomsretten derfor i moderne tid søger sin begrundelse i den nytte, den som retsinstitution gør i samfundets tjeneste, idet den muliggør den størst mulige udnyttelse af goderne og bevirker den stærkeste anspændelse af borgernes evner og kræfter i produktionens og dermed i det hele samfunds interesse, må også arverettens eksistens hvile på lignende samfundsmæssige hensyn, og sociale betragtninger af denne beskaffenhed må være afgørende for udformningen af dens regler.“

Jeg synes, det er et udmærket grundlag at bygge den nye arvelovs regler op på, og jeg kan sige, at vi fra vor side med stor interesse ser på det fremsatte lovforslag. Vi er enige i mange af dets punkter, tager måske lidt reservation på enkelte områder, men i store træk er forslaget af en sådan karakter, at man må sige, at en lovgivning af denne art vil følge efter det gode, vi har haft i den nugældende forordning fra Anders Sandøe Ørsteds tid. Jeg tror, at et stort arbejde er nødvendigt for at få alt dette gennemgået. At lovforslaget allerede nu bliver kendt ude i offentligheden, vil måske give os, der kommer til at sidde i udvalget, en støtte til de betragtninger, vi skal gøre gældende.

For mig står det som noget af det vigtigste, at man har styrket den efterlevende ægtefælles stilling — man er vel i den for-